

Tiếng Việt

ĐỌC

*Để cháu
nắm tay ông*

Dương
Thụy

Khởi
động

Kể về một
lần em cảm
thấy xúc động
trước cử chỉ
hoặc việc làm
của người
thân.

Khám
phá

Luyện
đọc

Để cháu nắm tay ông

Hè năm nay, Dương được đi du lịch ở Nha Trang cùng bố mẹ và ông ngoại.

Tháp Bà Pô-na-ga là địa điểm tham quan cuối cùng của đoàn. Ngồi trên vòm rợp trong khuôn viên xanh rợp bóng cây. Ông ngoại cứ đứng trầm ngâm trước những bức vẽ chạm trổ tinh xảo. Bàn tay ông run run khi chạm vào các cột đá nhuộm màu thời gian. Dương nhìn ông, lòng trào lên cảm xúc yêu thương khó tả.

Tiếng hướng dẫn viên du lịch giục đoàn rời điểm tham quan. Ông ngoại chần chừ chưa muốn đi nên rút lại phía sau. Dương rời đoàn, chạy đến nắm tay ông dắt đi. Nó chợt thấy ông chậm chạp, ngơ ngác quá. Thường ngày, Dương luôn nghĩ ông rất nhanh nhẹn. Ông đưa nó đi học mỗi khi bố mẹ bận rộn. Ông hào hứng chơi trò các ngựa cùng nó.

Chia đoạn

1

Từ đầu đến *cùng bố mẹ và ông ngoại.*

2

Tiếp theo đến *yêu thương khó tả.*

3

Tiếp theo đến *yêu ông nhiều lắm.*

4

Phần còn lại.

Để cháu nắm tay ông

Từ trước đến nay, ông luôn là người dắt tay dẫn nó đi, là người bảo vệ nó. Đây là lần đầu tiên Dương nhận ra ông không còn khỏe như trước. Mỗi một ngày trôi qua, ông đang già đi, còn nó sẽ mạnh mẽ hơn. Dương choàng tay ông ôm, thủ thủ:

- Ông ngoại ơi, cháu yêu ông nhiều lắm!

Dương nghĩ, từ bây giờ nó mới là người đưa tay cho ông nắm.
(Dương Thụy)

Luyện đọc từ khó

Tháp Bà Pô-na-ga

chạm trổ

vàng rực

tinh xảo

Luyện đọc câu

Đọc diễn cảm lời nhân vật:

- Ông ngoại ơi, cháu yêu ông nhiều lắm!

Đọc với giọng thanh của một cô bé, âm điệu nhẹ nhàng, thiết tha

Luyện đọc đoạn

Để cháu nắm tay ông

Hè năm nay, Dương được đi du lịch ở Nha Trang cùng bố mẹ và ông ngoại.

Tháp Bà Pô-na-ga là địa điểm tham quan cuối cùng của đoàn. Ngồi trên vàng rục trong khuôn viên xanh rợp bóng cây. Ông ngoại cứ đứng trầm ngâm trước những bức vẽ chạm trổ tinh xảo. Bàn tay ông run run khi chạm vào các cột đá nhuộm màu thời gian. Dương nhìn ông, lòng trào lên cảm xúc yêu thương khó tả.

Tiếng hướng dẫn viên du lịch giục đoàn rời điểm tham quan. Ông ngoại chần chừ chưa muốn đi nên rút lại phía sau. Dương rời đoàn, chạy đến nắm tay ông dắt đi. Nó chợt thấy ông chậm chạp, ngơ ngác quá. Thường ngày, Dương luôn nghĩ ông rất nhanh nhẹn. Ông đưa nó đi học mỗi khi bố mẹ bận rộn. Ông hào hứng chơi trò các ngựa cùng nó.

Để cháu nắm tay ông

Từ trước đến nay, ông luôn là người dắt tay dẫn nó đi, là người bảo vệ nó. Đây là lần đầu tiên Dương nhận ra ông không còn khỏe như trước. Mỗi một ngày trôi qua, ông đang già đi, còn nó sẽ mạnh mẽ hơn. Dương choàng tay ông ôm, thủ thủ:

- Ông ngoại ơi, cháu yêu ông nhiều lắm!

Dương nghĩ, từ bây giờ nó mới là người đưa tay cho ông nắm.

(Dương Thụy)

**ĐỌC
toàn bài****Để cháu nắm tay ông**

Hè năm nay, Dương được đi du lịch ở Nha Trang cùng bố mẹ và ông ngoại.

Tháp Bà Pô-na-ga là địa điểm tham quan cuối cùng của đoàn. Ngồi trên vòm rặng trong khuôn viên xanh rợp bóng cây. Ông ngoại cứ đứng trầm ngâm trước những bức vẽ chạm trổ tinh xảo. Bàn tay ông run run khi chạm vào các cột đá nhuộm màu thời gian. Dương nhìn ông, lòng trào lên cảm xúc yêu thương khó tả.

Tiếng hướng dẫn viên du lịch giục đoàn rời điểm tham quan. Ông ngoại chần chừ chưa muốn đi nên rút lại phía sau. Dương rời đoàn, chạy đến nắm tay ông dắt đi. Nó chợt thấy ông chậm chạp, ngỡ ngàng quá. Thường ngày, Dương luôn nghĩ ông rất nhanh nhẹn. Ông đưa nó đi học mỗi khi bố mẹ bận rộn. Ông hào hứng chơi trò các ngựa cùng nó.

Để cháu nắm tay ông

Từ trước đến nay, ông luôn là người dắt tay dẫn nó đi, là người bảo vệ nó. Đây là lần đầu tiên Dương nhận ra ông không còn khỏe như trước. Mỗi một ngày trôi qua, ông đang già đi, còn nó sẽ mạnh mẽ hơn. Dương choàng tay ông ôm, thủ thủ:

- Ông ngoại ơi, cháu yêu ông nhiều lắm!

Dương nghĩ, từ bây giờ nó mới là người đưa tay cho ông nắm.

(Dương Thụy)

**ĐỌC
nhóm 4****Để cháu nắm tay ông**

Hè năm nay, Dương được đi du lịch ở Nha Trang cùng bố mẹ và ông ngoại.

Tháp Bà Pô-na-ga là địa điểm tham quan cuối cùng của đoàn. Ngồi trên vòm rợp trong khuôn viên xanh rợp bóng cây. Ông ngoại cứ đứng trầm ngâm trước những bức vẽ chạm trổ tinh xảo. Bàn tay ông run run khi chạm vào các cột đá nhuộm màu thời gian. Dương nhìn ông, lòng trào lên cảm xúc yêu thương khó tả.

Tiếng hướng dẫn viên du lịch giục đoàn rời điểm tham quan. Ông ngoại chần chừ chưa muốn đi nên rút lại phía sau. Dương rời đoàn, chạy đến nắm tay ông dắt đi. Nó chợt thấy ông chậm chạp, ngơ ngác quá. Thường ngày, Dương luôn nghĩ ông rất nhanh nhẹn. Ông đưa nó đi học mỗi khi bố mẹ bận rộn. Ông hào hứng chơi trò các ngựa cùng nó.

Để cháu nắm tay ông

Từ trước đến nay, ông luôn là người dắt tay dẫn nó đi, là người bảo vệ nó. Đây là lần đầu tiên Dương nhận ra ông không còn khỏe như trước. Mỗi một ngày trôi qua, ông đang già đi, còn nó sẽ mạnh mẽ hơn. Dương choàng tay ông ôm, thủ thủ:

- Ông ngoại ơi, cháu yêu ông nhiều lắm!

Dương nghĩ, từ bây giờ nó mới là người đưa tay cho ông nắm.

(Dương Thụy)

Giải nghĩa từ

Tháp Bà Pô-na-ga

**Công trình kiến trúc tiêu biểu của
văn hóa Chăm Pa ở Nha Trang**

Giải nghĩa từ

Chạm trổ

Khắc, đục lên bề mặt gỗ, đá
để trang trí

Giải nghĩa từ

Tinh xảo

Khắc, đục lên bề mặt gỗ, đá để trang trí

Chần chừ

Đần đo, do dự, chưa quyết tâm ngay để làm một việc gì đó.

Luyện tập

Tìm
hiểu bài

Câu 1:

Điểm tham quan cuối cùng của gia đình Dương là ở đâu?

Điểm tham quan cuối cùng của gia đình Dương là ở Tháp Bà Pô-na-ga.

Câu 2:

**Tìm những chi tiết cho thấy
ông ngoại ngắm ngôi đèn rất kĩ
và đầy xúc động**

**Những chi tiết cho thấy ông ngoại ngắm ngôi
đèn rất kĩ và xúc động là:**

- Ông cứ đứng trầm ngâm trước những bức vẽ
chạm trổ tinh xảo**
- Bàn tay ông run run khi chạm vào các cột đá
nhuộm màu thời gian**

Câu 3:

Dương đã thay đổi suy nghĩ về ông như thế nào?

**Trước khi đi du lịch,
Dương nghĩ:**

**Ông rất nhanh
nhẹn.**

**Trong khi đi du lịch,
Dương nhận ra:**

**Ông không còn
khỏe như trước.**

Câu 4:

Theo em, vì sao Dương nghĩ từ bây giờ mình mới là người đưa tay cho ông nắm?

Dương nghĩ từ bây giờ nó mới là người đưa tay cho ông nắm vì ông ngày càng già đi còn nó thì ngày càng lớn lên, mạnh mẽ hơn.

Nội dung

Bài đọc kể về chuyến
đi du lịch của gia đình
Dương. Từ đó, nói lên tình
cảm và sự hiếu thảo của
Đương đối với ông ngoại.

Luyện đọc lại

Để cháu nắm tay ông

Hè năm nay, Dương được đi du lịch ở Nha Trang cùng bố mẹ và ông ngoại.

Tháp Bà Pô-na-ga là địa điểm tham quan cuối cùng của đoàn. Ngồi trên vòm rợp trong khuôn viên xanh rợp bóng cây. Ông ngoại cứ đứng trầm ngâm trước những bức vẽ chạm trổ tinh xảo. Bàn tay ông run run khi chạm vào các cột đá nhuộm màu thời gian. Dương nhìn ông, lòng trào lên cảm xúc yêu thương khó tả.

Tiếng hướng dẫn viên du lịch giục đoàn rời điểm tham quan. Ông ngoại chần chừ chưa muốn đi nên rút lại phía sau. Dương rời đoàn, chạy đến nắm tay ông dắt đi. Nó chợt thấy ông chậm chạp, ngơ ngác quá. Thường ngày, Dương luôn nghĩ ông rất nhanh nhẹn. Ông đưa nó đi học mỗi khi bố mẹ bận rộn. Ông hào hứng chơi trò các ngựa cùng nó.

Để cháu nắm tay ông

Từ trước đến nay, ông luôn là người dắt tay dẫn nó đi, là người bảo vệ nó. Đây là lần đầu tiên Dương nhận ra ông không còn khỏe như trước. Mỗi một ngày trôi qua, ông đang già đi, còn nó sẽ mạnh mẽ hơn. Dương choàng tay ông ôm, thủ thủ:

- Ông ngoại ơi, cháu yêu ông nhiều lắm!

Dương nghĩ, từ bây giờ nó mới là người đưa tay cho ông nắm.
(Dương Thụy)

VIẾT

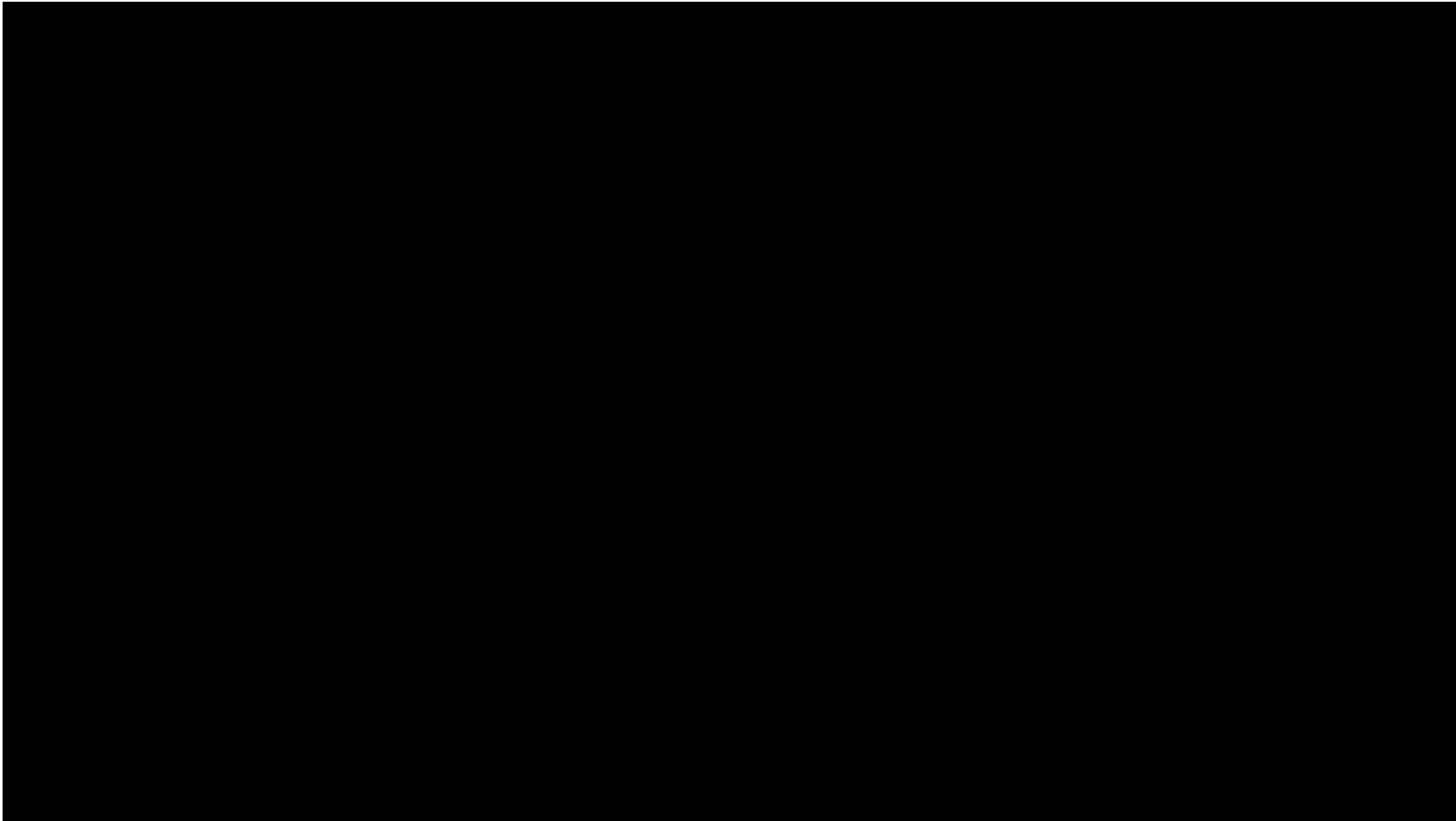
Ôn chữ hoa

G, K

**Cùng xem lại cách viết
chữ hoa J, K nhé!**

Cách viết hoa chữ J cỡ nhỏ

Cách viết hoa chữ K cỡ nhỏ

Viết tên riêng: *Khánh Hòa*

Khánh Hòa

Viết câu

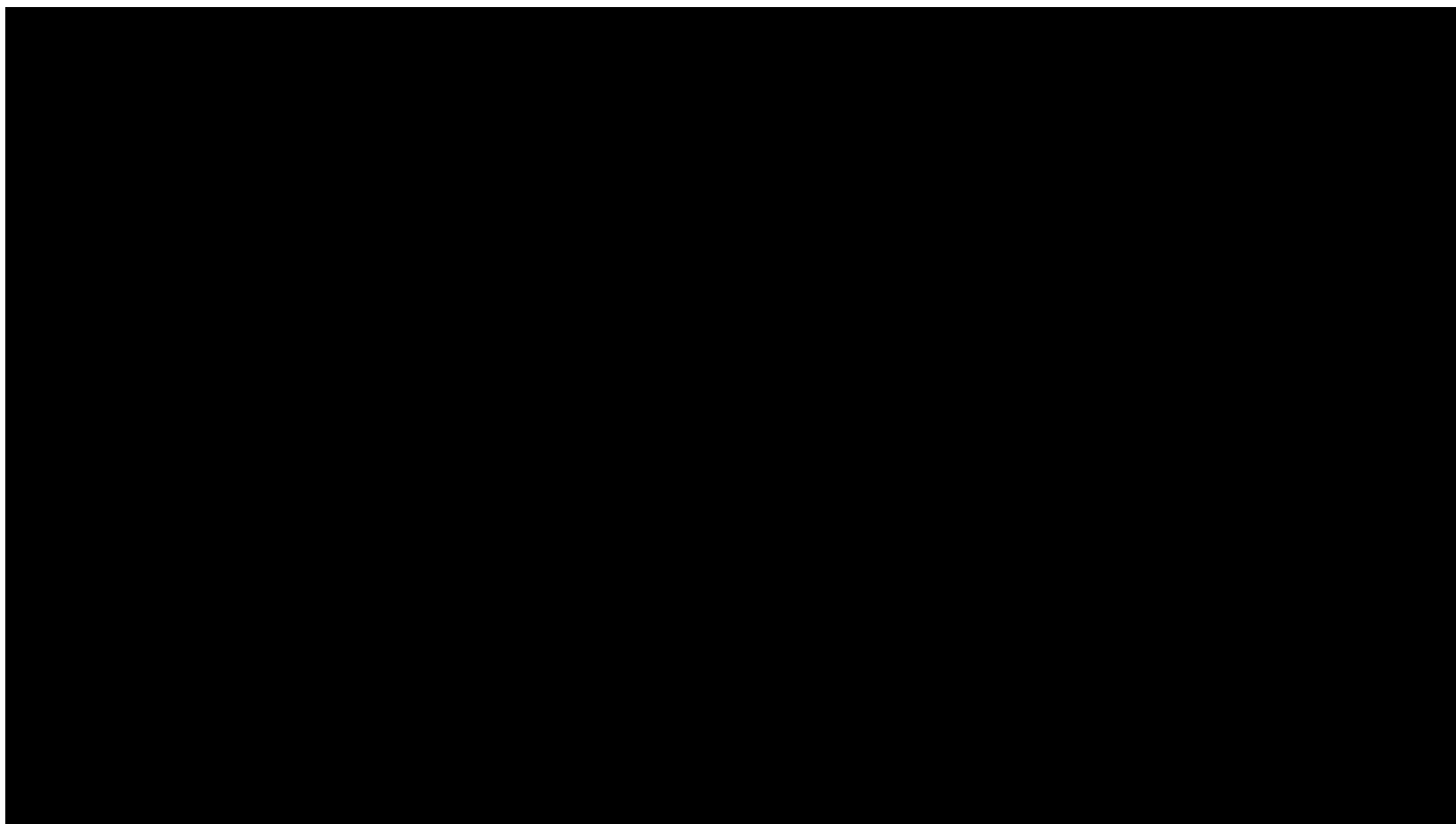
Khánh Hòa là xứ trầm hương
Non xanh nước biếc người thương đi về.

(Ca dao)

VIẾT BÀI VÀO VỞ TẬP VIẾT

Giới thiệu về Khánh Hòa

DẶN DỒ

- Về nhà tiếp tục luyện đọc và chia sẻ nội dung bài đọc với người thân
- Hoàn thành vở Tập viết

Tiếng Việt

CHÚC CÁC EM
HỌC TỐT!

